

چهل حدیث

چهل حدیث امام هادی علیه السلام

ahlolbait.com

ahlolbait.com

۶

۷

کفران نعمت

الکُفَّرُ لِلنَّعْمَ أَمَارَةُ الْبَطْرَ وَ سَبَبُ لِلتَّغْيِيرِ

کفران نعمتها، نشانه‌ی سرمستی و سبب تغیر نعمت است.
موسوعه سیره اهل‌البیت علیهم السلام، ج ۲۳، ص ۱۳۰-۹

عاقبت بخل و طمع

البَخْلُ أَدَمُ الْأَخْلَاقِ، وَ الطَّمْعُ سُجْنَةُ سَيِّئَةٍ

بخل، ناپسندترین اخلاق و طمع، خصلتی زشت است.
بها الانوار، ج ۷۵، ص ۳۶۹

دنا

إِنَّ اللَّهَ جَعَلَ الدُّنْيَا دَارَ بَلَوِي وَالآخِرَةَ دَارَ عَقْبَىٰ وَ جَعَلَ بَلَوِي الدُّنْيَا لِتَوَابِ الْآخِرَةِ سَبَبًا، وَ
تَوَابُ الْآخِرَةِ مِنْ بَلَوِي الدُّنْيَا عَوْضًا
خداؤند دنیا را منزل حوادث ناگوار و آفات، و آخرت را خانه ابدی قرار
داده است و بلای دنیا را وسیله به دست آوردن ثواب آخرت قرار داده
است و پاداش آخری نتیجه بلاها و حوادث ناگوار دنیاست.
اعلام الدین، ص ۵۱۱

با تقوا باشید

عَلَيْكُمْ بِالوَرَعِ فَإِنَّهُ الدِّينُ الَّذِي تَلَزِّمُهُ وَ تَدِينُ اللَّهُ تَعَالَى بِهِ وَ تُرِيدُهُ مِمَّنْ يُوَالِيْنَا
لَا تَعْبُونَا بِالشَّفَاعَةِ

با ورع و بتقوا باشید که این ورع و تقا همان دینی است که همواره ما
ملازم آن هستیم و پاییند به آن می باشیم و از پیروان خود نیز می
خواهیم که چنین باشند از ما (با عدم رعایت تفو) شفاعت نخواهید و ما را
به زحمت نندازید.
وسائل الشیعیه، ج ۱۵۵، ص ۱۴۸

قدر و منزلت انسان

مَنْ هَاتَ عَلَيْهِ نَفْسَهُ فَلَا تَأْمُنْ شَرَهُ

هر کس خودش در نظرش بی مقدار باشد، از شر او ایمن باش.
تفف الصقول، ص ۱۴۸

تقدیر انسان

الْمَقَادِيرُ تُرِيكُ مَا لَمْ يَحْطُرْ بِبَالِكَ

تقدیرها، آنچه را که بر دلت خطور نمی کرد، نشانت می دهد.
بها الانوار، ج ۷۵، ص ۳۶۹

معنای حلم

سَيْلَ عَنِ الْحِلْمِ فَقَالَ: هُوَ أَنْ تَمْلِكَ نَفْسَكَ وَ تَحْكُمَ عَيْنَكَ وَ لَا يَكُونُ ذَالِكَ إِلَّا مَعَ الْفَدْرَةِ
از امام هادی (علیه السلام) معنای حلم را پرسیدند، فرمودند: مالک نفس
خود باشی و خشم خود را با وجود قدرت و توانایی بر انتقام، فرو خوری.
مستدرک الوسائل، ج ۱۱، ص ۷۹۹

حدال و نزاع

الْمُرْءَ يُفْسِدُ الصَّدَاقَةَ الْقَدِيمَةَ وَ يُحَلِّلُ الْعَدْدَةَ الْوَثِيقَةَ وَ أَقْلَى مَا فِيهِ أَنْ تَكُونَ فِيهِ الْمَغَالَبَةُ
أَنْ أَسْبَابُ الْقَطْعَيْةِ
حدال و نزاع، دوستان قدیمی را از یکدیگر جدا نموده و اعتماد و اطمینان
را از بین می برد تنها چیزی که در آن است غلبه بر دیگری است و آن
هم سبب جدایی است.
بها الانوار، ج ۷۵، ص ۱۳۰-۹

بی تابی در مصیبت

الْمُصَبَّبَةُ لِلصَّابِرِ وَاحِدَةٌ وَ الْجَازِعُ إِنْتَانٌ

المصیبت، برای صبر کننده یکی است و برای بی تابی کننده دو تا.
بها الانوار، ج ۷۵، ص ۳۶۹

اطاعت از خدا

مَنْ أَطَاعَ الْخَالِقَ فَإِمَّا يُبَالِ بِسَخْطِ الْمُخْلوقِينَ وَ مَنْ أَسْخَطَ الْخَالِقَ فَلَيَقُولَنَّ أَنْ يَحْلِلَهُ
سَخْطُ الْمُخْلوقِينَ

هر کس از خدا اطاعت کند از خشم مخلوق و مردم نمی ترسد و آنکه
خدارا به خشم آورد پروردگار، وی را دچار خشم مخلوق خود می نماید.
سفینه البهار، ج ۲، ص ۳۴۳

مسخره کردن

أَهْزَلَ فَكَاهَةَ السُّفَهَاءِ وَ صَنَاعَةَ الْجَهَالِ

مسخره کردن (و بذله گویی) دیگران، تفریح سفیهان و کار
جاہلان است.
بها الانوار، ج ۷۵، ص ۳۶۹

تواضع

مَنْ تَوَاضَعَ فِي الدُّنْيَا لَا خَوَانِيَ فَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الصَّدِيقِينَ وَ مِنْ شِيعَةِ
عَلَىٰ بْنِ أَبِي طَالِبٍ حَقًّا

کسی که در معاشرت با برادران دینی خود، تواضع کند، به راستی چنین
کسی نزد خدا از صدیقین و از شیعیان علی بن ابی طالب خواهد بود.
امتحان، ج ۱، ص ۴۶۰

پرهیز از خودپسندی

الْعَجَبُ صَارِفٌ عَنْ طَلَبِ الْعِلْمِ، دَاعٍ إِلَى الْقَمْطَ وَ الْجَهَلِ

خودپسندی مانع تحصیل علم است و انسان را بسوی نادانی و
خواری می کشاند.
بها الانوار، ج ۶۹، ص ۲۰۰

انسان حریص

مَا اسْتَرَحَ ذُو الْحِرْصِ

انسان حریص، آسایش ندارد
مستدرک الوسائل، ج ۱۲، ص ۶۲

خش و غضب

الْغَصَبُ عَلَىٰ مَنْ لَا تَمْلِكُ عَجَزٌ وَ عَلَىٰ مَنْ تَمْلِكُ لَؤْمٌ

خش و غضب بر مردم نشانه ناتوانی است و بر زیر دستان علامت فرو
مایگی و پستی است.
مستدرک الوسائل، ج ۱۲، ص ۱۲

عدالت و ظلم

إِذَا كَانَ زَمَانُ الْعَدْلِ فِيهِ أَغْلَبَ مِنَ الْجَوْرِ فَحَرَامٌ أَنْ يَنْظُنَ بَاحِدٌ سُوءَ حَتَّىٰ يَعْلَمَ ذَالِكَ مِنْهُ وَ
إِذَا كَانَ زَمَانُ الْجَوْرِ أَغْلَبَ فِيهِ مِنَ الْعَدْلِ فَلَيَسْ لِأَحَدٍ أَنْ يَنْظُنَ بَاحِدٌ خَيْرًا مَا لَمْ يَعْلَمَ ذَالِكَ
 منه

هر گاه در جامعه، رعایت عدالت بیشتر از جور و ستم باشد؛ بد گمانی به
مردم حرام است، مگر آن که از راه یقین محرز باشد؛ و اما اگر در برده
ای از زمان، ظلم و جور بر عدالت غلبه پیدا کند، خوش گمانی به همگان
شایسته نیست جز آنجا که آدمی به نیک بودن شخصی علم و یقین دارد.
مستدرک الوسائل، ج ۹، ص ۱۴۶

ahlolbait.com

۶

بی نیازی و ثروت در چیست؟

الْغَنِيُّ قَلَّهُ تَنْمِيَةُ الرَّغْدَا بِمَا يَكْفِيَكَ

بی نیازی و ثروت آن است که آرزویت کم باشد و به آنچه برایت بس است راضی باشی.
بِهَارُ الْأَنْوَارٍ، ج ۷۵، ص ۳۶۸

تعین جایگاه مردم در دنیا و آخرت

النَّاسُ فِي الدِّينِ بِالْأَمْوَالِ، وَ فِي الْآخِرَةِ بِالْأَعْمَالِ

جایگاه مردم در دنیا به «اموال» است و در آخرت به «اعمال».
اعلام الدین، ص ۱۳۱۵

یاد مرگ

أذْكُرْ مَصْرَعَكَ بَيْنَ يَدَيِ أَهْلَكَ، لَا طَبِيبَ يَمْنَعُكَ وَ لَا حَبِيبَ يَنْفَعُكَ
بے یاد آور آن گاه را که هنگام مرگ، در برابر بستگان افتاده ای، نه
طبیبی هست که مانع مردن تو شود، نه دوستی که بتواند سود بخشد.
اعلام الدین، ص ۱۳۱۱

راه افزایش نعمتها

الْقَوْا النَّعَمَ يَحْسَنُ مَجَاهِرَتِهَا، وَ التَّسِيسُوا الرِّزْيَادَةَ فِيهَا بِالشُّكْرِ عَلَيْهَا
هر کس عیجوی کند، از او عیجوی می کند و هر کس دشنام دهد،
پاسخ داده می شود.
الفصول المهمة، ص ۲۶۰

۴ حکمت نفر

الَّذِينَ عَزُّوا، وَ الْعِلَمَ كَنَزٌ، وَ الصَّسَّتُ تُورٌ، وَ غَایَةُ الزَّهَدِ الْوَرَعَ
با نعمتها، با همراهی مناسب برخورد کنید و با شکر نعمتها، آنها را
افزایش دهید.
بِهَارُ الْأَنْوَارٍ، ج ۷۵، ص ۳۷۰

خدادوست دارد...

إِنَّ اللَّهَ يَقَاعِدُ يَحْبُّ أَنْ يُدْعَى فِيهَا فَيُسْتَجِيبُ لِمَنْ دَعَاهُ، وَ الْعَبِيرُ مِنْهَا
خداؤند را زمینها و جاهایی است که دوست دارد در آن جا او را بخواند
تا خواسته ی دعاکنده را اجابت کند. حائر و حرم حسینی،
یکی از آن جاهاست.
تعفف العقول، ص ۴۸۲

علم امام

كُلَّمَا الطَّلَعَ عَلَيْهِ الرَّسُولُ فَقَدْ اطَّلَعَ أَوْصِيَاؤهُ عَلَيْهِ، كَيْلًا تَخْلُوُ أَرْضُهُ مِنْ حُجَّةٍ يَكُونُ مَعَهُ
عِلْمٌ يَدْلِيلٌ عَلَى صِدْقِ مَقَاتِلِهِ
پیامبر بر هر چه اطلاع و آگاهی داشته باشد، جانشینانش هم بر آن
آگاهند، تا زمین خدا از حجتی خالی نباشد که علمی دارد که نشانه ی
صدق گفتار اوست.
بِهَارُ الْأَنْوَارٍ، ج ۷۵، ص ۳۶۷

ویژگیهای نفس

إِنَّ النَّفَسَ أَقْبَلَ شَيْئاً لِمَا أَعْطَيْتَهُ، وَ أَمْنَعَ شَيْئاً إِذَا مَنَعْتَهُ
نفس انسان پذیرترین چیز است نسبت به آنچه به او بدھی و منع کننده
ترین چیز است، آنگاه که او را محروم کنی.
بِهَارُ الْأَنْوَارٍ، ج ۷۵، ص ۳۷۰

نمراه تقوا

مَنْ اتَّقَى اللَّهَ يُتَّقَى وَ مَنْ اطَّاعَ اللَّهَ يُطَّاعَ
هر که از خدا بردا کند، از او بردا می کنند
و هر که از خدا اطاعت کند، اطاعت ش می کنند.
تعفف العقول، ص ۱۴۸۲

نهی از مجادله با دوستان

الْمُرِءُ يَفْسُدُ الصِّدَاقَةَ الْقَدِيمَةَ وَ يُحَلِّلُ الْعُقْدَةَ الْوَثِيقَةَ
کشمکش و جدال، دوستی کهن را خراب می کند و پیوند استوار را
از هم می گسلد.
بِهَارُ الْأَنْوَارٍ، ج ۷۵، ص ۳۶۹

راه و روش دوستی

مَنْ جَمَعَ لَكَ وَهْدَهُ وَ رَأَيْهُ فَاجْمَعْ لَهُ طَاعَتَكَ
هر کس دوستی و نظر خود را برای تو هزینه کند، تو هم فرمانبرداری
خود را برای او خرج نما.
تعفف العقول، ص ۱۴۸۳

عاقبت خودخواهی

مَنْ رَضِيَ عَنْ نَفْسِهِ كَثُرَ السَّاخِطُونَ عَلَيْهِ
هر کس از خودش راضی باشد، دشمنان و بدخواهانش زیاد شود.
اعلام الدین، ص ۱۳۱۱

تعامل استاد و شاگرد

الْعَالِمُ وَ الْمُتَعَلِّمُ شَرِيكَانِ فِي الرُّشُدِ، مَأْمُورَانِ بِالصَّيْحَةِ، مَهْيَاهُانِ عَنِ الْعَنْشِ
دانشمند و دانش آموزنده، در رشد و بالندگی شریکند، هر دو مأمور به
خیرخواهی اند و هر دو از فریب نهی شده اند.
بِهَارُ الْأَنْوَارٍ، ج ۷۵، ص ۳۶۷

الکو و سرمشق

إِنَّ لَنَا بِالرَّسْلِ أُسْوَةً، كَانُوا يَأْكُلُونَ وَ يَشْرِبُونَ وَ يَسْتَوْنَ فِي الْأَسْوَاقِ
پیامبران برای ما سرمشق اند. آنان می خوردند و می نوشیدند و در
بازارها راه می رفتدند.
بِهَارُ الْأَنْوَارٍ، ج ۷۵، ص ۳۶۸

زيارت امام رضا علیه السلام

مَنْ كَانَتْ لَهُ إِلَيْهِ الرَّاحَةُ فَلَيَزِرْ قَبْرَ جَدِّ الرَّبَّانِيِّ طَوْسَ وَ هُوَ عَلَى غُسْلٍ وَلَيَصَلِّ عَنْهُ
رأْسِهِ رَكْعَتَيْنِ وَلَيَسْتَلِيَّ اللَّهُ حَاجَتَهُ فِي قُوتَهُ فَإِنَّهُ يَسْتَجِيبُ لَهُ مَا لَمْ يَسْتَلِيَّ مَا تَمَّا
أوْ قَطْعِيَّةَ رِحْمِهِ
کسی که از خدا حاجتی را می خواهد؛ قبر جدم حضرت رضا را در طوس
با غسل، زیارت کند و دو رکعت نماز بالای سرش بخواند و در قنوت
نماز، حاجت خویش را طلب نماید در این صورت حوائج وی مستجاب می
شود، مگر آن که انجام گناه و یا قطع رحم را طلب کند.
وسائل الشیعه، ج ۱۴، ص ۵۶۹

از خود راضی

مَنْ رَضِيَ عَنْ نَفْسِهِ كَثُرَ السَّاخِطُونَ عَلَيْهِ
کسی که پر مدعا و از خود راضی باشد (یعنی تنها کار خود را می
پسندد)؛ مردم نسبت به چنین شخصی خشمگین و بدین خواهند شد.
بِهَارُ الْأَنْوَارٍ، ج ۷۵، ص ۱۱۵

تائیر نکردن حکمت در سرشهای فاسد

الْحِكْمَةُ لَا تَنْجَعُ فِي الطَّبَاعِ الْفَاسِدَةِ
حکمت، در سرشهای فاسد سودی نمی بخشد.
بِهَارُ الْأَنْوَارٍ، ج ۷۵، ص ۳۷۰

بهتر از نیکی

خَيْرٌ مِنَ الْخَيْرِ قَاعِلَهُ، وَ أَجْمَلُ مِنَ الْجَمِيلِ قَاتِلَهُ، وَ أَرْجَحُ مِنَ الْعِلْمِ عَالِمٌ
بهتر از نیکی، انجام دهنده آن است و زیباتر از زیبا، گوینده ی آن است،
و برتر از علم، عمل کننده ی به دانش است.
بِهَارُ الْأَنْوَارٍ، ج ۷۵، ص ۳۷۰

غورو نسبت به پرودگار

إِنَّ مِنَ الْعِزَّةِ بِاللَّهِ أَنْ يُصْرِعَ الْعَبْدَ عَلَى الْمُعْصِيَةِ وَ يَتَمَمِّنَ عَلَى اللَّهِ الْمَغْفِرَةَ
از نمونه های غورو نسبت به خدا آن است که «بنده»، بر گناه اصرار و
پافشاری کند و از «خدا» امید آمرزش داشته باشد.
موسوعه سیره اهل الیت علیهم السلام، ج ۳۴۳، ص ۲۱۲

جایگاه و ارزش عبادت خالصانه

لَوْ سَلَكَ النَّاسُ وَادِيَّا وَ سَبِعَا لَسْلَكَتْ وَادِيَّ رَجُلٍ عَبْدَ اللَّهِ وَحْدَهُ خَالِصًا
اگر مردم، در وادی گسترده ای راه بیویند، من در وادی مردی راه
خواهم پیمود که تنها خداوند را خالصانه عبادت کند.
هیأة الامام علی الہادی علیهم السلام، ص ۱۶۵

برهیز از حسادت

إِيَّاكَ وَ الْحَسَدُ، فَإِنَّهُ يَبْيَسُ فِيَكَ وَ لَا يَعْمَلُ فِي عَدُوكَ
از حسد پرهیز، چرا که حسود بودن تو آشکار می شود، و در دشمنت
هم تأثیری ندارد.
بِهَارُ الْأَنْوَارٍ، ج ۷۵، ص ۳۶۹

ایمن بودن از عقوبات خدا

مَنْ آمِنَ مَكْرَاهَ اللَّهِ وَ أَلِيمَ أَخْذَهُ تَكْبِرَ حَتَّى يَحْلِلَ بِهِ قَضَاؤُهُ وَ نَافِذَ أَمْرُهُ
هر کس از تدبیر الهی و مؤاخذه ای دردنگ ای درن شود، تکبر می کند
تا آن جا که تدبیر الهی و فرمان نافذ خدا بر او فرود آید.
تعفف العقول، ص ۱۴۸۳

اعتقاد به مهدویت

إِنَّ الْإِمَامَ بَعْدِ الْحَسَنِ إِنْسَنٌ، وَ بَعْدَ الْحَسَنِ إِنْهُ الْقَائِمُ الَّذِي يَمْلأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَ عَدْلًا، كَمَا
امام بعد از من، فرزندم «حسن» است و پس از حسن پرسش «قائم»، آن
که زمین را پر از عدل و داد می کند، آن گونه که پر از جور و ستم شده
باشد.
اکمال الدین، ص ۳۸۳

رابطه دنیا و آخرت

إِنَّ اللَّهَ جَعَلَ الدُّنْيَا دَارَ بَلَوِي وَ الْآخِرَةَ دَارَ عَقْبِي وَ جَعَلَ بَلَوِي الدُّنْيَا لِتَوَابَ الْآخِرَةِ سَبِيلًا وَ
خداوند، دنیا را سرای بلا و آزمایش و آخرت را سرای ابدی قرار داده
است و گرفتاری دنیا را سبب پاداش آخرت ساخته و ثواب آخرت را
عوض بلای دنیا قرار داده است.
تعفف العقول، ص ۱۴۸۳